

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej v právnej veci žalobkyne: **I. F.**, zastúpenej advokátom JUDr. F. K., proti žalovanému: **Krajský pozemkový úrad v Prešove**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 27. augusta 2007, č. B 2007/00319-FM, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. júna 2008, č. k. 1 S 59/2007-28, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. júna 2008, č. k. 1 S 59/2007-28 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia zo dňa 27. augusta 2007, č. B 2007/00319-FM, ktorým žalovaný v zmysle § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok) zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Prešov zo dňa 16. mája 2005, č.j. OPÚ/2005/95-60/Ja. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím Obvodný pozemkový úrad v Prešove, ako príslušný orgán v zmysle § 18 ods. 1 zákona číslo 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim v znení neskorších predpisov, vo veci námietky podanej žalobkyňou proti výpisu z úvodných podkladov na pozemky nachádzajúce sa v záhradkovej osade L. – S. v kat. úz. S.

rozhodol tak, že v zmysle § 9 ods. 1 zákona námietke vyhovel v časti týkajúcej sa opravy vlastníckeho podielu parcely č. X. kat. úz. S., a v registri pôvodného stavu pre záhradkovú osadu S. – L. opravil podiel 1/5 žalobkyne na podiel vo výške 1/4 podľa LV č. X. v kat. úz. S. a nevyhovel námietke v časti týkajúcej sa nesúhlasu s odpredajom podielu vo výške 1/4 z parcely č. X. kat. úz. S., ktorá je v obvode zriadenej záhradkovej osady S. – L.. Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správnych orgánov v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutia a postup správnych orgánov v medziach žaloby sú v súlade so zákonom.

Včas podaným odvolaním sa žalobkyňa domáhala, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Poukázala na to, že správny orgán koná aj na pozemku, na ktorý nemá ZO zmluvu o dočasnom užívaní, čo má za následok nesprávnosť takéhoto postupu, ktorý je v rozpore s ustanovením § 2 ods. 2 zákona. č. 64/1997 Z.z., podľa ktorého nájomcom alebo užívateľom pozemkov v zriadenej záhradkárskej osade sa rozumie člen záhradkárskej organizácie, ktorý na základe zmluvy so záhradkárskou organizáciou alebo poľnohospodárskou organizáciou alebo inou organizáciou tieto pozemky obhospodaruje a užíva tie pozemky, ktoré slúžia všetkým členom záhradkárskej organizácie, najmä pozemky, na ktorých sú vybudované prístupové cesty, spoločné hygienické, rekreačné a iné prevádzkové zariadenia. Uviedla, že keďže správne orgány tento svoj nedostatok neopravili a vydali v jednotlivých etapách rozhodnutie, ktoré nemá oporu v zákone, takéto rozhodnutie správneho orgánu je nesprávne a nezákonné a ukracuje jednotlivých vlastníkov pozemkov, z ktorých je vytvorená záhradkárska osada na vlastníctve k tomu-ktorému pozemku (v prípade žalobkyne k spoluvlastníckemu podielu k parcele X. zapísanej na LV X., kat. úz. S.). Ďalej uviedla, že z administratívneho spisu je zrejmé, že členovia záhradkárskej osady začali jednotlivé pozemky užívať na základe dohody o prenechaní pozemkov do dočasného užívania, ktorá bola uzavretá dňa 08.03.1983 medzi bývalým Štátnym majetkom, n. p. Prešov a ZO Osada L. na dobu určitú, a to 25 rokov (rok 1983 až rok 2008). V bode 5 uvedenej dohody sú upravené spôsoby a okolnosti, za ktorých je potrebné vrátiť pozemok odovzdávajúcej organizácii po uplynutí dohodnutej doby. Ukončenie dočasného užívania má byť druhému účastníkov doručené najneskôr do 03.06. bežného roka s tým, že dočasné užívanie končí 30.09. toho-ktorého roka. Keďže predmetná dohoda o prenechaní pozemkov do dočasného užívania bola uzavretá na dobu určitú, dobu 25 rokov, k ukončeniu dočasného užívania prenechaných pozemkov dôjde dňa 30.09.2008. Po tomto dni zriadená záhradková osada stráca akýkoľvek právny nárok a opodstatnenie dočasného užívania pozemkov v osade L. a týmto momentom nastávajú všetky základné a všeobecné podmienky ochrany vlastníckeho práva jednotlivých vlastníkov pozemkov, z ktorých je záhradkárska osada L. vytvorená. Tiež uviedla, že ako spoluvlastníčka pozemku, zahrnutého do záhradkárskej osady, sa cíti poškodená a dotknutá v tom, že pri vypracovaní úvodných podkladov, najmä geometrického plánu a registra pôvodného

stavu, nebol braný do úvahy a bol plne opomenutý fakt, že po odobratí časti parcely X. tak, ako je zakreslená na geometrickom pláne, nebude mať žiaden prístup a právo prechodu k ostatnej časti parcely, čím takýmto spôsobom dochádza k úplnému poškodeniu a obmedzeniu všetkých jej vlastníckych práv k predmetnej parcele. Prevod vlastníctva k pozemkom na záhradkárov podľa § 7 a nasl. zákona č. 64/1997 Z.z. po uplynutí 25 ročnej lehoty upravenej v dohode o prenechaní pozemkov do dočasného užívania v zmysle zákona č. 123/1975 Zb., nie je vo všeobecnom záujme, obmedzuje práva vlastníkov v prospech inej skupiny jednotlivcov bez akéhokoľvek relevantného odôvodnenia. Aj keď samotný zákon č. 64/1997 Z.z. je podľa jeho obsahu potrebné považovať za reštitučný zákon, treba uviesť, že aj v rámci reštitúcie prípadná krivda sa nedá a nemôže napravnovať ďalšou inou krivdou.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K veci uviedol, že v záhradkovej osade Slovenského zväzu záhradkárov L. S. (ďalej len ZO) sa nekoná na pozemkoch, ku ktorým nemala ZO zmluvu o dočasnom užívaní. V správnom konaní podľa zákona č. 64/1997 Z.z. v ZO boli okrem odvolania žalobkyne riešené aj odvolania ďalších vlastníkov pozemkov, konkrétne Ing. A. S. a spol. pričom ich odvolaniu žalovaný vyhovel a vec vrátil prvostupňovému správnomu orgánu Obvodnému pozemkovému úradu Prešov na nové prejednanie a rozhodnutie. Dôvodom bol práve nesúlad výmery pozemkov uvedených v zmluve o dočasnom užívaní a skutočne užívanou výmerou pôdy členmi ZO. Prístup na pozemok žalobkyne, právo prechodu a iné vecné bremená nie sú predmetom konania podľa zákona a v danej veci žalovaný správny orgán nemá zákonné kompetencie na ich riešenie.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol na odvolacom pojednávaní v neprítomnosti účastníkov (§ 214 ods. 1 a § 101 ods. 2 v spojení s § 211 ods. 2 a § 246c ods. 1 prvá veta OSP) dňa 27. mája 2009 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúmacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktorým žalovaný správny orgán zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie zo dňa 16. mája 2005, č. OPÚ/2005/95-60/Ja, ktorým Obvodný pozemkový úrad Prešov vo veci námietky, podanej žalobkyňou proti výpisu z úvodných podkladov na pozemky nachádzajúce sa v záhradkovej osade L. – S. v katastrálnom území S., vyhovel v časti týkajúcej sa opravy vlastníckeho podielu parcely č. X. kat. úz. S., a v registri pôvodného stavu pre záhradkovú osadu S. – L. opravil podiel 1/5 žalobkyne na podiel vo výške 1/4 podľa LV č. X. v kat. úz. S. a nevyhovel v časti týkajúcej sa nesúhlasu s odpredajom podielu vo výške 1/4 z parcely č. X. kat. úz. S., ktorá je v obvode zriadenej záhradkovej osady S. – L.. K nevyhoveniu časti námietky

žalobkyne došlo po zistení, že v danej etape konania už nie je možné riešiť otázky, ktoré boli predmetom predchádzajúcich etáp postupu a konania podľa zákona č. 64/1997 Z. z. K zamietnutiu žaloby došlo po prejednaní veci krajským súdom, ktorý v súdnom prekúmvacom konaní nezistil porušenie zákona v priebehu správneho konania.

Najvyšší súd SR sa so záverom krajského súdu stotožnil. Pokiaľ ide o dôvody odvolania, nie sú v ňom uvedené žiadne také nové skutočnosti, tvrdenia, námietky alebo dôvody, s ktorými by sa nebol krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vyporiadal. Odvolanie obsahuje dôvody, ktoré nie sú pre posúdenie danej veci relevantné, preto sa nimi odvolací súd podrobnejšie nezaoberal. Keď teda krajský súd dospel k právnomu záveru, že rozhodnutie a postup v správnom konaní sú v súlade so zákonom, jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny. Najvyšší súd SR preto nebude opakovať odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale naň ako na vecne správne a postačujúce odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP v znení zákona č. 384/2008 Z. z., účinnom od 15.10.2008). V súdnom odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, s ktorými by bolo potrebné osobitne sa zaoberať. Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a neúspešnej žalobkyni ich náhradu nepriznal; žalovanému v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 27. mája 2009

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová